

Manuel Paolo L. Rigor

Ito'y para sa lahat ng dugo at pawis, sa lahat ng ngiti at saya, sa lahat ng hirap at lungkot, pag-iyak, paghagulgol at pagsisisi, sa lahat ng nawalan ng pag-asa pero bumangon at lumaban, sa lahat ng aking mga kaibigan, sa mga nasaktan at nakasakit sa'kin, sa mga minahal at nagnahal sa'kin, sa lahat ng organisasyon, kaklase, kakurso, sa lahat ng taong nakilala at nakasama, sa lahat ng umalis at natira, maraming salamat dahil sa inyo, nagkaroon ng kuwenta ang limang taong paglalayag ko sa Ateneo.

Raphael Philippe T. Rosario

I would like to thank my arms for always being by my side. My legs for always supporting me. My fingers because I can always count on them. Lastly, I would like to thank sidewalks for keeping me off the streets.